

رینیت (Rhinitis)

رینیت یک بیماری التهابی بینی است که با انسداد یا احتقان، آبریزش بینی یا ترشحات پشت حلق، خارش بینی و/یا عطسه مشخص می‌شود. رینیت می‌تواند آلرژیک یا غیر آلرژیک باشد.

علائم رینیت چیست؟

علائم رینیت ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- احتقان یا گرفتگی بینی
- عطسه
- آبریزش بینی یا ترشح پشت حلق
- خارش بینی

رینیت ممکن است قبل از سینوزیت یا همراه با آن رخ دهد که در اثر عفونت یا التهاب سینوس‌ها ایجاد می‌شود. اگر در صورت یا گونه احساس فشار می‌کنید، حس بویایی شما کاهش یافته، یا ترشحات زرد مایل به سبز از بینی دارید ممکن است سینوزیت نیز داشته باشید. یک متخصص گوش و حلق و بینی، می‌تواند بیماری بینی/سینوس شما را کامل ارزیابی کرده و درمان مناسبی را تجویز کند.

چه چیزی باعث رینیت می‌شود؟

رینیت آلرژیک زمانی رخ می‌دهد که سیستم ایمنی بدن شما نسبت به ذرات آلرژیک و غیر عفونی واکنش بیش از حد نشان می‌دهد مانند گرده‌های گیاهی، کپک‌ها، مایت‌های گرد و غبار، پروتئین‌های حیوانی، مواد شیمیایی، غذاها، داروها، زهر حشرات و غیره. در هنگام بروز آلرژی، یک آنتی‌بادی خاص، به نام IgE، در ریه‌ها، پوست، و پوشش‌های مخاطی بدن به سلول‌هایی متصل می‌شود که هیستامین ترشح می‌کنند. این مواد شیمیایی رگ‌های خونی را باز کرده و سبب قرمزی پوست و غشاهای مخاطی می‌شود. این اتفاق در بینی سبب عطسه، خارش، آبریزش و احتقان بینی می‌شود.

رینیت آلرژیک فصلی به علت گرده افشانی گیاهان است. رینیت آلرژیک بهاری معمولاً به دلیل گرده افشانی درختان، رینیت آلرژیک اوایل تابستان اغلب به دلیل گرده افشانی علف‌ها و رینیت آلرژیک در پاییز معمولاً به دلیل گرده افشانی علف‌های هرز یا کپک روی برگ‌های خزان شده است.

رینیت آلرژیک مداوم همه سال ناشی از حساسیت به پروتئین‌های حیوانی، کپک، گیاهان آپارتمانی و مایت‌های گرد و غبار در فرش و اثاثیه یا لوازم خانگی است. در هنگام ارزیابی بیماران رینیت آلرژیک، مهم است که از الگوی علائم آن آگاه باشید (محرک‌های فصلی، فضای خانگی در مقابل فضای باز بیرون از خانه، محرک‌های خاص، قرار گرفتن در معرض حیوانات و ...).

علائم رینیت غیر آلرژیک و رینیت ازوموتور (نوعی از رینیت غیر آلرژیک) به وجود آنتی بادی IgE بستگی ندارد و به دلیل واکنش آلرژیک نیست. حتی اگر تست آلرژی شما مثبت باشد ممکن است رینیت غیر آلرژیک داشته باشید. برخی از علل آن عبارتند از:

- عفونت ها
- داروها
- خوردن و آشامیدن بعضی از غذاها و نوشیدنیها
- تغییرات آب و هوا یا دما
- پیری
- تغییرات هورمونی یا بارداری
- مصرف الکل به خصوص شراب قرمز
- التهاب یا تحریک در بینی غیر وابسته به آلرژی
- علائم بینی دیگر بیماریها

بیماریهای همراه با رینیت

- آسم
- سینوزیت حاد
- التهاب چشم (کانژنکتیویت)
- درماتیت آتوپیک یا اگزما
- تهویه ضعیف گوشها (یا اختلال در عملکرد شیپور استاش)
- لارنژیت (التهابی که باعث گرفتگی صدا می شود)
- ازوفازیت ائوزینوفیلیک
- اختلال خواب

گزینه های درمانی چیست؟

درمان رینیت بر اساس علت یا تشخیص می باشد. اجتناب از یک محرک خاص ممکن است یک درمان موفق باشد. برای مثال، در افراد مبتلا به آلرژی به گربه، اجتناب از تماس با گربه ممکن است علائم را کنترل کند.

اغلب از داروها برای کنترل علائم استفاده می شود. بسته به علت ایجاد علائم رینیت ممکن است برخی از داروها مورد استفاده قرار گیرند از جمله:

- اسپری نمکی یا شستشوی داخل بینی
- آنتی هیستامین‌ها (خوراکی یا داخل بینی)
- کورتیکواستروئیدها (معمولاً به صورت یک اسپری داخل بینی)
- اسپری داخل بینی ایپراتروپیوم بروماید

برای رینیت آلرژیک، ایمونوتراپی آلرژن ممکن است یک گزینه درمانی باشد. واکنش‌های آلرژیک در انواع زیربانی یا تزریقی موجود هستند. درباره تجویز واکنش آلرژیک باید یک متخصص گوش و حلق و بینی یا متخصص آلرژیک وضعیت شما را ارزیابی کند.

در مواردی که آبریزش شدید بینی یا انسداد/احتقان بینی به داروها پاسخ نمی‌دهد، متخصص گوش و حلق و بینی ممکن اقدامات بیشتر یا در شرایطی جراحی را پیشنهاد کند.

چه سوالاتی باید از پزشک بپرسم؟

۱. محتمل‌ترین علت علائم رینیت من چیست؟
۲. آیا تست آلرژیک برای من نیاز است؟
۳. آیا اجتناب از محرک‌ها به بهبود علائم من کمک می‌کند؟
۴. کدام داروها برای درمان بیماری من مناسب هستند؟
۵. آیا ارزیابی‌های اضافی، تست‌های آزمایشگاهی یا مشاوره با متخصصان دیگر لازم است؟

© American Academy of Otolaryngology–Head and Neck Surgery Foundation. For more information, visit: www.ENThealth.org.

